

ב"ה

חודש אייר - ספירת העומר

השעון – מטיף מוסר

דובר פעם^[1] שחודש אייר קשור עם ספירת העומר, כי, אף על פי שגם בחודש ניסן ובחודש סיון ישנה מצות ספירת העומר, הרי אין זה בכל ימי החודש, ורק בחודש אייר קשורים כל ימי החודש עם המצוה דספירת העומר.

ויש לבאר המוסר-השכל מהענין דספירת העומר בפשטות ביותר – נוסף לכך שבכל ענין שבתורה ישנם ששים ריבוא פירושים בפרד"ס התורה:^[2]

תוכנה של מצות ספירת העומר הוא – ספירת הימים, מנין הזמן. ועל פי הידוע שהמנין מורה על חשיבות הדבר הנמנה, שלכן הדין הוא ש"דבר שבמנין אינו בטל"^[3], הרי מובן, שספירת הימים מורה על **חשיבות ויוקר הזמן**, שצריך לנצל כל יום, ואפילו כל שעה וכל רגע, ואם אין מנצלים זאת כדבעי, הרי זו אבידה שאינה חוזרת^[4]

אילו היה זמן מיותר, אזי היה מקום לחשוב שאף שזוהי אבידה, אין זה נורא כל כך, כי, גם לאחרי מה שאיבד, יש לו זמן די צרכו;

אבל האמת היא שהקב"ה נותן לכל אדם זמן קצוב, כמו שכתוב^[5] "ימים יוצרו", שבו צריך למלא עבודתו ולהגיע לשלימות הנדרשת ממנו. לא נותנים רגע אחד פחות, אבל גם לא נותנים רגע אחד יותר. וכיון שכן, הרי כאשר עובר רגע שלא נוצל כדבעי, אזי נחסר בשלימות הנדרשת ממנו.

ואין זה רק חסרון של פרט מסויים, אלא החסרון הוא בכללות השלימות שהיה צריך להגיע אליה, כך, שבגלל החסרון של רגע מסויים, נחסר בכל פרט ופרט בעבודתו.

וזהו ההוראה מענין ספירת העומר – שכאשר מחסירים יום אחד, הרי זה נוגע לכללות ענין ה"תמימות"^[6].

וזהו גם מה שאמר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר, ש"שעון" הוא מטיף מוסר אֵילָם. – הוא אמנם לא אומר מאומה, אבל, כאשר מביטים ורואים איך שמחוגי השעון זזים בכל רגע, הרי זו הטפת-מוסר הטובה ביותר, ודי גם בהתבוננות קלה בדבר כדי לפעול על עצמו לייקר את הזמן.

והנה, טבע בני אדם הוא שכאשר מתבגרים אזי מתחילים לחשוב שחבל על הזמן שעבר, שבו היו יכולים לפעול ולעשות דבר פלוני ופלוני, ואילו כאשר צעירים אזי עושים חשבון שיש מספיק זמן, ודוחים את הפעולה הנדרשת מיום ליום. ולכן, התבוננות הנזכרת לעיל נוגעת ביותר להצעירים, כדי שלא יטעו בדבר.

האמת היא, שצריכים להזהיר על זה את כולם, גם את הזקנים, כי, כל אחד, הנה לגבי הימים והשנים שכבר עברו, נחשב לזקן, ולגבי הימים שלא באו עדיין, הרי הוא צעיר, כך, שגם יהודי בן מאה ותשע עשרה שנה ושלוש מאות חמישים ושלושה ימים, זקוק להתבוננות בענין יוקר הזמן, כדי לייקר את הרגע האחרון שנותר לו לחיות ולעבוד עבודתו;

אבל, בעיקר צריכים להזהיר על כך את הצעירים, כי, לצעירים יש מעלת המרץ, ולכן צריכים לחטוף ולנצל את הזמן שהם במלוא המרץ, וגם בגלל שאצלם ישנם פיתויי היצר כו', כנזכר לעיל.

קטע משיחת ש"פ שמיני, מבה"ח אייר, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תש"כ ח"ב ע' 84.

[1] ראה שיחת ש"פ אחרי, מבה"ח אייר דאשתקד ס"ט (תו"מ חכ"ה ע' 257). וש"נ.

[2] שער הגלגולים הקדמה יז. שער רוח"ק בענין היהודים על קברי צדיקים הקדמה ג (קח, ב). לקוטי מהרח"ו שבסוף שערי מאמרי רו"ל להאריז"ל.

[3] ערלה פ"ג מ"ז. ביצה ג, ב. וש"נ. טושו"ע יו"ד רסק"י.

[4] ראה גם תו"מ חכ"א ע' 59.

[5] תהלים קלט, טז. וראה לקו"ש חט"ז ע' 273. וש"נ.

[6] ראה גם שיחת ש"פ אחרי הג"ל ס"י (שם ע' 258). וש"נ.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה